

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/691/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912205083
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5912205083.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ S. I., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, 2/ I. I., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom X. XXX, obaja zastúpený Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou so sídlom J. A. E. XX, V., proti odporcom: 1/ Jaroslav Ondrejka, nar. XX.XX.XXXX, Pod Skálím 1571/98, Liptovské Sliache - Vyšný Sliach, „v konkurze“, za ktorého koná správca : I&R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom: Šoltésovej 2, 011 08 Bratislava,, IČO : 36 865 265, 2/ S. Q., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. XXXX/XX, X. N. - I. N., 3/ H. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. XXX/XX, X. N. - N. N., toho času na neznámom miesta zastúpený opatrovníkom: Obec Liptovské Sliache, o zaplatenie 3.328,60 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní odporkyne v rade 2/ proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/69/2012-227 zo dňa 08. septembra 2015, takto

rozhodol:

čiastočný rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd čiastočným rozsudkom č.k. 6C/69/2012-227 zo dňa 08.09.2015 (v ďalšom texte už len čiastočný rozsudok) uložil odporcom v rade 2/ a 3/ povinnosť zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne sumu 3.328,60 eur spolu s 9% úrokom z omeškania z označenej sumy od 09.07.2012 až do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti čiastočného rozsudku (v poradí I. výrok). Navrhovateľom priznal náhradu trov konania v celkovej výške 2.181,05 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 63,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.497,55 eur s povinnosťou odporcov v rade 2/ a 3/ zaplatiť ich spoločne a nerozdielne do troch dní od právoplatnosti čiastočného rozsudku.

V odôvodnení čiastočného rozsudku uviedol, že navrhovatelia sa domáhali proti odporcom v rade 1/ až 3/ zaplatenia sumy 8.071,40 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 09.07.2012 z vyššie označenej sumy až do zaplatenia. Rozsudkom zo dňa 15.07.2013, č.k. 6C/69/2012-115 zaviazal odporcov v rade 1/ až 3/ zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne sumu 4.742,80 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 09.07.2012 do zaplatenia, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľov zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací na podklade odvolania navrhovateľov uznesením zo dňa 30.04.2014 č.k. 8Co/127/2014-169 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľov v ostatnej časti zamietnutý a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Výroku rozsudku okresného súdu zo dňa 15.07.2013, č.k. 6C/69/2012-115 o povinnosti odporcov v rade 1/ až 3/ zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne sumu 4.742,80 eur s priznaným úrokom z omeškania sa nedotkol. V odôvodnení uznesenia uviedol, že mal dôvodné

pochybnosti o správnosti postupu okresného súdu v prvostupňovom konaní vo vzťahu k odporcovi v rade 3/, ktorému bol ustanovený opatrovník až uznesením zo dňa 13.01.2014, č.k. 6C/69/2012-160 po vydaní napadnutého rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že súdom ustanovený opatrovník odporcu v rade 3/ odvolanie proti vyhovujúcej časti rozsudku okresného súdu nepodal a odvolanie nepodali ani odporcovia v rade 1/, 2/ a nakoniec ani navrhovatelia, odvolací súd s poukazom na ust. § 112 ods. 1 O.s.p. poznamenal, že nemohol zrušiť v poradí I. výrok rozsudku okresného súdu, a preto preskúmal len v poradí II. výrok rozsudku okresného súdu zo dňa 15.07.2013, č.k. 6C/69/2012-115. V tomto smere uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení vyššie označeného rozsudku dostatočne nevysporiadal s otázkou, prečo navrhovateľom nepriznal splátky splatné do vyhlásenia napadnutého rozsudku, ktorých nezaplatenie nebolo odporcami rozporované.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia čiastočného rozsudku uviedol, že v priebehu konania zistil, že uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 10.10.2013 sp. zn. 1K/19/2013 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - odporcu v rade 1/ podnikajúceho pod obchodným menom Jaroslav Ondrejka s miestom podnikania Pod skálím 1571/98, Liptovské Sliače, IČO: 37 577 760 a do funkcie správcu bol ustanovený I&R, KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom Revolučná 10, Žilina. Označený správca, ktorý bol predvolaný na pojednávanie, súdu oznámil, že podľa § 47 ods. 3 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (v ďalšom texte už len „ZoKR“) nesúhlasí a nenavrhuje, aby sa v prerušenom konaní pokračovalo. Navrhovatelia v priebehu ďalšieho konania zotrvali na skutočnostiach tvrdených v prvostupňovom i odvolacom konaní. Poukázali najmä na skutočnosť, že zmluvu o pôžičke, z ktorého titulu si odvodzujú proti odporcom právo na peňažné plnenie, uzavreli s odporcami ako fyzickými osobami, pričom zo správcom predložených dokladov vyplýva, že konkurz na odporcu v rade 1/ bol vyhlásený ako na živnostníka. Zmluvu o pôžičke neuzatvárali s odporcom v rade 1/ ako živnostníkom, tohto odporcu ani nežalujú ako živnostníka, keďže sa nejedná o obchodno-právny vzťah. Na základe uvedeného nie sú splnené predpoklady, aby súd konanie vo vzťahu k odporcovi v rade 1/ prerušil. V prípade, ak by sa muselo prerušiť konanie proti odporcovi v rade 1/, navrhovatelia mali za to, že nie sú žiadne procesné dôvody na to, aby súd nepokračoval v konaní s odporcami v rade 2/ a 3/. Odporkyňa v rade 2/ na pojednávaní a vo svojom vyjadrení uviedla, že peniaze boli odporcom poskytnuté výlučne na podnikateľskú činnosť jej manžela, t.j. odporcu v rade 1/, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov z dôvodu jeho podnikateľskej činnosti však zrušené nemali. Peniaze mali byť údajne pripísané na účet manžela, ktorý podnikal spoločne s odporcom v rade 3/ a tieto mali byť ním použité na podnikateľské účely. Z tohto dôvodu ich nemožno považovať za majetok patriaci do BSM, a preto by ona nemala byť zaviazaná na zaplatenie žalovanej pohľadávky. Finančné prostriedky boli odporcom v rade 3/ spreneverené, nakoľko tento mal od jej manžela plnú moc a zodpovednosti sa zbavil tým, že utiekol do zahraničia. Tiež tvrdila, že na manžela bol vyhlásený konkurz, týmto momentom zaniklo ich bezpodielové spoluvlastníctvo podľa § 53 ZoKR, a preto je najskôr potrebné vykonať vyporiadanie tohto spoluvlastníctva. Opatrovník odporcu v rade 3/ sa v ďalšom konaní vyjadril, že odporcovia v rade 1/,2/ sú zodpovední a čestní ľudia, odporca v rade 1/ sa snažil, do konkurzu sa dostal kvôli nezodpovednému konaniu odporcu v rade 3/.

Okresný súd ďalej v odôvodnení čiastočného rozsudku uviedol, že po oboznámení sa s listinnými dôkazmi mal preukázané a medzi účastníkmi nebolo ani sporné, že navrhovatelia uzavreli s odporcami v rade 1/ až 3/ dňa 28.04.2004 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im požičali na dobu do 20.04.2014 s úrokom 6,3% ročne sumu 400.000,- Sk (13.277,57 eur), ktorú sa zaviazali splácať spoločne a nerozdielne vždy k 20. dňu v mesiaci po 4.559,- Sk (151,30 eur). Súd mal tiež preukázané a medzi účastníkmi nebolo ani sporné, že odporcovia si svoje povinnosti riadne a včas neplnili a boli v omeškaní so splácaním stanovených splátok od roku 2009 do 20.04.2012 v celkovej výške 4.742,80 eur. Na základe tejto skutočnosti navrhovatelia vyzvali odporcov výzvou zo dňa 10.05.2012 na úhradu zmeškaných splátok s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v dodatočnej lehote do 20.05.2012 a s poukazom na § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte už len „OZ“) od zmluvy odstúpia, čím sa stane splatným celý dlh. Medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že odporcovia si svoju povinnosť nesplnili ani v dodatočne poskytnutej lehote, a preto navrhovatelia listom zo dňa 15.06.2012 od zmluvy odstúpili. Na základe uvedeného mal súd jednoznačne preukázané, že z dôvodu neplnenia si povinností zo strany odporcov platiť splátky pôžičky riadne a včas, navrhovatelia od zmluvy odstúpili, ktoré oprávnenie im vyplývalo z ust. § 517 ods. 1 OZ. Tým vznikla na strane odporcov povinnosť spoločne a nerozdielne vrátiť navrhovateľom z dôvodu zrušenia zmluvy všetko, čo podľa nej dostali, t.j. celú pôvodne žalovanú sumu 8.071,40 eur. Nakoľko odporcovia sa so splnením svojich povinností dostali do omeškania, vznikla na ich strane aj povinnosť zaplatiť navrhovateľom úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ odo dňa požadovaného navrhovateľmi, t.j. od 09.07.2012. Nakoľko súd už vo svojom prvom rozsudku rozhodol o sume 4.742,80 eur, proti ktorému výroku odvolanie nebolo podané, čím v tejto

časti predchádzajúci rozsudok nadobudol právoplatnosť, zaviazal odporcov k zaplateniu zvyšku dlžnej sumy 3.328,60 Eur s príslušným úrokom z omeškania od 09.07.2012 až do zaplatenia. O tejto sume rozhodol čiastočným rozsudkom len vo vzťahu k odporcom v rade 2/ a 3/, a to z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu v rade 1/, nakoľko vo vzťahu k nemu sa prerušujú všetky konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúcemu konkurzu a patriacemu úpadcovi. Zároveň prihliadol na skutočnosť, že správca úpadcu (odporcu v rade 1/) návrh na pokračovanie v konaní nepodal. Vyhlásenie konkurzu nebránilo súdu, aby rozhodol čiastočným rozsudkom vo vzťahu k odporcom v rade 2/ a 3/, keďže na strane odporcov sa nejedná o nerozlučné spoločenstvo podľa § 91 ods. 2 O.s.p.. V tomto smere dodal, že podľa hmotného práva (§ 511 ods. 1 OZ) nejde o nedeliteľné povinnosti, navrhovatelia mohli požadovať plnenie od jedného, dvoch alebo aj všetkých odporcov. Konečným rozsudkom, po zrušení konkurzu vyhláseného na majetok odporcu v rade 1/, rozhodne aj o jeho solidárnom záväzku včítane trov konania. Je irelevantné, či zmluva o pôžičke bola uzatváraná s odporcom v rade 1/ ako podnikateľom, resp. fyzickou osobou, keďže pre posúdenie prerušenia konania vo vzťahu k jeho osobe bolo relevantné to, či sa jedná o majetok mu patriaci ako úpadcovi. Zároveň súd neprihliadol na tvrdenie odporkyne v rade 2/, že súd by mal predmetné konanie zrušiť do skončenia konania o vyporiadanie BSM. V tomto smere vychádzal zo samotného tvrdenia odporkyne v rade 2/, že návrh na vyporiadanie BSM nebol správcom konkurznej podstaty doposiaľ podaný a túto skutočnosť správca konkurznej podstaty ani súdu neoznámil. To znamená, že neprebíha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Nakoľko podľa skutkových zistení bol už schválený návrh konečného rozvrhu výťažku zo všeobecnej podstaty, okresný súd dodal, že správca už zrejme ani nemôže využiť svoje oprávnenie podať návrh na vyporiadanie BSM. V závere odôvodnenia okresný súd uviedol, že pre posúdenie tejto veci je irelevantné aj to, na aký účel mali byť odporcovi v rade 1/ peniaze požičané a či odporkyňa v rade 2/ mala možnosť s nimi disponovať. V konaní bolo preukázané a medzi účastníkmi i nesporné, že na výkon podnikania odporcu v rade 1/ neslúžili, keďže boli odporcom v rade 3/ spreneverení.

Proti čiastočnému rozsudku podala odvolanie odporkyňa v rade 2/, ktorá ho navrhla zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedla, že okresný súd vydal čiastočný rozsudok predčasne, nakoľko vyhlásením konkurzu na majetok jej manžela, t.j. odporcu v rade 1/ zaniklo BSM odporcu v rade 1/ a odporkyne v rade 2/ v zmysle § 53 ZoKR. Podľa označeného ustanovenia sa musí vykonať vyporiadanie BSM, čo sa doteraz neuskutočnilo. Bez tohto vyporiadania BSM nie je možné v tomto konaní konať, nakoľko vyporiadanie má za následok posúdenie, či je odporkyňa v rade 2/ v tomto konaní procesne pasívne legítimovaná. Peniaze zo zmluvy o pôžičke mali byť použité výlučne odporcom v rade 3/ na podnikateľské účely, z tohto dôvodu peniaze z pôžičky nemožno považovať za majetok patriaci do BSM. Z tohto dôvodu by nemala byť zaviazaná zaplatiť navrhovateľom žalovanú pohľadávku, táto patrí výlučne do konkurzného konania voči odporcovi v rade 1/.

Navrhovatelia vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne v rade 2/ uviedli, že z jej strany ide výlučne o formálne odvolanie, nakoľko pri vydaní predchádzajúceho prvostupňového rozsudku odvolanie nepodala. Jej tvrdenie, že je potrebné najskôr vyporiadať BSM, je pre toto konanie právne irelevantné, záväzok odporcov bol posúdený v intenciách solidárneho záväzku. Spôsob, akým sa má vyporiadať BSM odporcu v rade 1/ a odporkyne v rade 2/, nemá žiadny súvis s touto prejednávanou vecou, nakoľko vyporiadanie BSM sa týka len osôb, ktoré manželstvo uzavreli a vyporiadava sa len medzi manželmi, nie vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie BSM. Vyporiadanie BSM môže trvať medzi manželmi aj niekoľko rokov, argumentácia odporkyne v rade 2/, aby sa počkalo na toto vyporiadanie, nemá zákonnú oporu, nakoľko právne nároky tretích osôb nemôžu byť na ujmu veriteľov a tretie osoby nemôžu doplácať na správanie sa odporcov v rade 1/, 2/, t.j. čakať, ako sa označené osoby medzi sebou dohodnú, resp. nedohodnú, eventuálne ako medzi nimi rozhodne súd. Odvolanie odporkyne v rade 2/ považovali za nekorektné správanie sa voči nim, nakoľko peniaze požičali v dobrej viere a preto je spravodlivé, že keď si niekto požičia peniaze, tak ich musí aj vrátiť. Na základe týchto skutočností navrhli čiastočný rozsudok potvrdiť.

Opatrovník odporcu v rade 3/ sa k odvolaniu odporkyne v rade 2/ písomne nevyjadril.

Správca konkurznej podstaty úpadcu - odporcu v rade 1/ na dotaz odvolacieho súdu oznámil, že vzhľadom na čestné vyhlásenie podpísané úpadcom a jeho manželkou (odporkyňou v rade 2/) dňa 22.11.2013, ktorým čestne vyhlásili, že nemajú žiaden majetok v BSM, správca mal za to, že návrh na

vyporiadanie BSM v zmysle § 53 ZoKR nie je potrebné podávať. Na základe týchto skutočností potvrdil, že ako správca úpadcu - odporcu v rade 1/ návrh na vyporiadanie BSM za úpadcu nepodal.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal čiastočný rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia §156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého čiastočného rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospelo k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia čiastočného rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na nich odkazuje.

Odvolacie námietky odporkyne v rade 2/ vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že medzi účastníkmi nebola sporná skutočnosť, že navrhovatelia na základe zmluvy o pôžičke uzavretej s odporcami v rade 1/ až 3/ dňa 28.04.2004 požičali odporcom sumu 400.000,00 Sk (13.277,57 Eur) so 6,3 % ročným úrokom, ktorú pôžičku sa odporcovia zaviazali vrátiť navrhovateľom v mesačných splátkach po 4.559,00 Sk (151,30 Eur) so splatnosťou prvej splátky do 20.05.2004. Medzi účastníkmi nebola sporná ani skutočnosť, že predmet pôžičky bol odporcom v rade 1/ až 3/ skutočne odovzdaný, nespornou bola i výška nezaplatenej časti pôžičky s dohodnutým úrokom - 8.071,40 Eur, ktorej zaplataenia sa navrhovatelia domáhali proti odporcom žalobným návrhom. Po vydaní rozsudku okresného súdu zo dňa 15.07.2013, č.k. 6C/69/2012-115 (ktorým boli odporcovia v rade 1/ až 3/ solidárne zaviazaní zaplatiť navrhovateľom sumu 4.742,80 Eur s príslušným úrokom z omeškania) nespornou skutočnosťou bolo i to, že zostatok dlhu z titulu poskytnutej pôžičky činí sumu 3.328,60 Eur s príslušným úrokom z omeškania, čo odporkyňa v rade 2/ (odvolateľka) v odvolaní proti čiastočnému rozsudku ani nenamietala. Odvolací súd v tomto smere považuje za vhodné už len poznamenať, že v čase vydania čiastočného rozsudku boli už splatné všetky nezaplatené splátky, čo je zrejmé z časti I. zmluvy o pôžičke.

Z hľadiska odvolacích námietok odporkyne v rade 2/ bolo potrebné čiastočný rozsudok okresného súdu preskúmať jednak z hľadiska, či bolo možné vo veci ďalej konať, ak bol na majetok odporcu v rade 1/ vyhlásený konkurz a správca konkurznej podstaty nedal súhlas na pokračovanie v konaní a jednak, či je dôvodná odvolacia námietka odporkyne v rade 2/, že bolo potrebné počkať na vyporiadanie BSM medzi ňou a odporcom v rade 1/ podľa § 53 ZoKR.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že okresný súd vyššie uvedené sporné otázky vyriešil správne.

I podľa odvolacieho súdu ide v prejednávanej veci o samostatné spoločenstvo na strane odporcov (§ 91 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd v tomto smere poukazuje na čl. I. zmluvy o pôžičke, ktorým bolo medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté, že odporcovia v rade 1/ až 3/ vrátia navrhovateľom pôžičku spoločne a nerozdielne, t.j. solidárne. Solidarita záväzku odporcov v rade 1/ a 2/ (ako manželov) navyiac vyplýva i z právneho predpisu (§ 145 ods. 3 OZ). Na základe uvedeného možno súhlasiť so záverom okresného súdu, že na prejednaný prípad je potrebné aplikovať ust. § 511 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého veriteľ (v danom prípade navrhovatelia) neboli povinní podať žalobu na plnenie súčasne proti všetkým solidárnym dlžníkom, čo znamená, že na strane odporcov v rade 1/ až 3/ nejde o nerozlučných spoločníkov v zmysle § 91 ods. 2 O.s.p.. Z týchto právnych úvah zároveň vyplýva, že ak nejde o nerozlučné spoločenstvo účastníkov na strane odporcov, nie je vylúčená ani možnosť vydania čiastočného rozsudku len proti niektorým solidárnym dlžníkom.

Odvolací súd po preskúmaní veci zároveň konštatuje i správnosť právnych úvah a záverov okresného súdu vo vzťahu k otázke, či bolo možné vydať čiastočný rozsudok za situácie, ak bol v priebehu tohto konania vyhlásený konkurz na majetok odporcu v rade 1/, keď odvolateľka (odporkyňa v rade 2/) v tomto smere namietala, že pokiaľ nie je vyporiadané BSM medzi ňou a jej manželom (odporcom v rade 1/ a zároveň úpadcom) v konkurznom konaní, nie je možné v tomto konaní ďalej pokračovať, nakoľko od vyporiadania BSM v konkurznom konaní závisí jej pasívna legitímácia v tomto konaní. Odvolací súd sa vo vzťahu k riešeniu vyššie uvedenej otázky stotožnil so závermi prvostupňového súdu, podrobne uvedenými v odôvodnení písomného vyhotovenia čiastočného rozsudku. V tomto smere považuje za potrebné a zároveň vhodné už len poznamenať, že vyporiadanie spoločných práv a povinností sa týka vzťahov len medzi manželmi, nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré osoby navyiac nie sú

účastníkmi konania o vyporiadanie BSM (podobne zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR z 03.02.1972, sp. zn. Cpj 86/1971, R 42/1972, resp. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 27.05.1970, sp. zn. 2Cz 1/70). Naviac zo správy správcu konkurznej podstaty odporcu v rade 1/ je zrejmé, že konanie o vyporiadanie BSM medzi odporcom v rade 1/ a odporkyňou v rade 2/ v rámci konkurzného konania neprebíha ani nikdy neprebíhalo.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy čiastočný rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, navrhovateľom ako úspešným účastníkom odvolacieho konania náhradu trov nepriznal, nakoľko v tomto smere nepodal žiadny návrh na ich náhradu (§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.